



Republika Hrvatska  
Općinski sud u Splitu  
Gundulićeva 27, Split

Poslovni broj: Pr-1428/2023-23

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E  
P R E S U D A

Općinski sud u Splitu, po sucu tog suda Eneji Stejskal Kanazir, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Damira Delića, Pujanke 24a, 21000 Split, OIB: 93486298461, zastupanog po punomoćnici Gorani Roso, odvjetnici iz Splita, protiv tužene Republike Hrvatske, Ministarstvo obrane, OIB: 52634298587, zastupane po Općinskom državnom odvjetništvu u Splitu, radi isplate, nakon zaključene glavne i javne glavne rasprave, prilikom objave a nakon objave u nazočnosti punomoćnice tužitelja i zakonskog zastupnika tužene, dana 25. rujna 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Odbija se u cijelosti kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

"Nalaže se tuženici Republici Hrvatskoj, Ministarstvo obrane OIB: 52634238587 da tužitelju Damir Delić, Pujanke 24A, Split; OIB: 93486298461, na ime nepriznatih prekovremenih sati za razdoblje od 10. ožujka 2018. g. do dana 1. lipnja 2022. g. isplati iznos od 10.095,87 EUR bruto sa zakonskim zateznim kamatama koje teku:

Na iznos od 211,90 EUR od 15. travnja 2019. pa do isplate

Na iznos od 404,53 EUR od 15. svibnja 2019. pa do isplate

Na iznos od 193,47 EUR od 15. lipnja 2019. pa do isplate

Na iznos od 444,99 EUR od 15. srpnja 2019. pa do isplate

Na iznos od 193,47 EUR od 15. kolovoza 2019. pa do isplate

Na iznos od 303,40 EUR od 15. rujna 2019. pa do isplate

Na iznos od 324,20 EUR od 15. listopada 2019. pa do isplate

Na iznos od 197,34 EUR od 15. studenog 2019. pa do isplate

Na iznos od 202,09 EUR od 15. veljače 2020. pa do isplate

Na iznos od 232,41 EUR od 15. ožujka 2020. pa do isplate

Na iznos od 422,56 EUR od 15. travnja 2020. pa do isplate

Na iznos od 211,28 EUR od 15. svibnja 2020. pa do isplate

Na iznos od 442,68 EUR od 15. lipnja 2020. pa do isplate

Na iznos od 211,28 EUR od 15. srpnja 2020. pa do isplate

Na iznos od 202,09 EUR od 15. kolovoza 2020. pa do isplate.

Na iznos od 442,68 EUR od 15. rujna 2020. pa do isplate.

Na iznos od 211,28 EUR od 15. listopada 2020. pa do isplate.

Na iznos od 422,56 EUR od 15. studenog 2020. pa do isplate.

Na iznos od 221,34 EUR od 15. prosinca 2020. pa do isplate.  
Na iznos od 303,14 EUR od 15. siječnja 2021. pa do isplate.  
Na iznos od 485,52 EUR od 15. ožujka 2021. pa do isplate.  
Na iznos od 211,09 EUR od 15. travnja 2021. pa do isplate.  
Na iznos od 220,69 EUR od 15. svibnja 2021. pa do isplate.  
Na iznos od 462,40 EUR od 15. lipnja 2021. pa do isplate.  
Na iznos od 220,69 EUR od 15. srpnja 2021. pa do isplate.  
Na iznos od 441,38 EUR od 15. kolovoza 2021. pa do isplate.  
Na iznos od 220,69 EUR od 15. rujna 2021. pa do isplate.  
Na iznos od 441,38 EUR od 15. listopada 2021. pa do isplate.  
Na iznos od 231,20 EUR od 15. studenog 2021. pa do isplate.  
Na iznos od 220,69 EUR od 15. prosinca 2021. pa do isplate.  
Na iznos od 243,72 EUR od 15. ožujka 2022. pa do isplate.  
Na iznos od 211,93 EUR od 15. travnja 2022. pa do isplate.  
Na iznos od 464,23 EUR od 15. svibnja 2022. pa do isplate.  
Na iznos od 221,57 EUR od 15. lipnja 2022. pa do isplate."

II. Nalaže se tužitelju, u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe, naknaditi tuženoj troškove parničnog postupka u iznosu od 1.400,00 EUR.

### Obrazloženje

1. Tužitelj je dana 4. listopada 2023. podnio ovom sudu tužbu u kojoj se navodi kako se tužitelj prije podnošenja tužbe na temelju čl. 186.a ZPP-a obratio Općinskom državnom odvjetništvu u Splitu sa zahtjevom za mirno rješenje spora, a Općinsko državno odvjetništvo u Splitu nije donijelo odluku o zahtjevu tužitelja u zakonom predviđenom roku. Navodi se da je tužitelj djelatna vojna osoba, zaposlen kod Ministarstva obrane Republike Hrvatske, Pistožerne postrojbe, Obavještajne pukovnije, Bojna za elektroničko izviđanje, 2. satnija za EI, Vod za prikupljanje, s mjestom službe Divulje i njegovo redovno radno vrijeme da traje od 07:00 do 15:00 sati te se odvija kroz pet radnih dana, u ukupnom trajanju od 40 sati tjedno. Tužitelj da je također u okviru redovnog radnog vremena odradio i veliki broj sati rada noću, subotom, nedjeljom, u smjenama, na blag dane i neradne dane. Dakle, tužitelj da je jednom ili dva puta mjesečno po sedam dana operativno radio na terenu, a koji rad da traje 7x24 sata (1 ili 2x mjesečno 7x24 sata). Nadalje navodi kako je tužitelju nakon sedmodnevnog operativnog rada na terenu pripadalo sedam slobodnih dana, a poslodavac da mu je odobravao pet radnih dana te subotu i nedjelju koji dani su tužitelju ionako neradni. Stoga tužitelj da potražuje plaćanje naknade za subotu i nedjelju nakon operativnog rada na terenu koje dane mu je poslodavac vodio kao slobodne nakon sedmodnevnog operativnog rada na terenu. Tužitelj da je oštećen za dva slobodna dana po okončanju sedmodnevnog operativnog rada na terenu ( subote i nedjelje ) za što da potražuje isplatu naknade. Nadalje se navodi kako tužitelj radi 7x24 sata što je poseban oblik rada na izdvojenom objektu i tzv. aktivnu pripravnost za rad koje se odvijaju na isti način i u istom prostoru te tužitelj ne smije napuštati mjesto rad svih 7x24 sata čak niti za vrijeme konzumiranja hrane koju na mjesto rada dovozi poslodavac, radi čega potražuje da mu se za vrijeme aktivne pripravnosti u trajanju od 4 sata isplati kao neisplaćene sate aktivnog dežurstva. Nadalje, tužitelj potražuje naknadu za vrijeme dolaska sa terena tj. od izdvojenog objekta gdje stvarno obavlja svoju djelatnost do vojarne u Divuljama. Naime tužitelj radno vrijeme u

izdvojenom objektu formalno da završava u 00,00 sati kada bi trebao napustiti teren odnosno otići iz odvojenog objekta kući. Međutim to da nije tako jer je u obvezi sačekati dolazak nove djelatne smjene i tek potom se uputiti nazad u Divulje pa zatim kući. Stoga umjesto da radno vrijeme završi u 00,00 sati tužitelj da stiže kući isti dan ali tek u 16,00 sati. Tužitelj stoga potražuje i pripadajuću naknadu za vrijeme od prestanka smjene odnosno rada u izdvojenom objektu ( 00,00 sati ) od stvarnog dolaska u vojarnu Divulje ( 17,00 sati isti dan ). Temeljem prednje navedenog, tužitelj predlaže naložiti tuženici dostavu putnih naloga, dnevnu evidenciju sati rada, mjesečnu evidenciju o radu, zapovijed o radu na izdvojenom objektu i svu ostalu dokumentaciju za razdoblje od 30. ožujka 2018. do 1. lipnja 2022. a po pribavi dokumentacije i provedenog financijsko-knjigovodstvenog vještačenja uredit će tužbeni zahtjev.

2. U odgovoru na tužbu od 9. svibnja 2024. tužena navodi kako se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu te predlaže isti odbiti kao neosnovan. Tužitelj da je u utuženom razdoblju radio na tri načina i to: redovno radno vrijeme sukladno toč. V. Odluke o rasporedu radnog vremena (Narodne novine 66/14, ..., 46/18, u tekstu: Odluka); radno vrijeme prema posebnom rasporedu u sustavu unutarnje službe sukladno t. XIII. Odluke; na skupinama za EI u režimu rada PORT (poseban oblik rada u turnusu) sukladno t. XII. Odluke. Tužitelj da je u vojarni radio redovno radno vrijeme i to osmosatno radno vrijeme od 07:00 do 15:00 od ponedjeljka do petka, 40 sati tjedno. Unutarnja služba u postrojbi da podrazumijeva boravak djelatnika 24 sata (od 07:00 do 7:00) u prostorijama Zapovjedništva 2. SzEI u Divuljama i nakon toga je slobodan sljedeća 24 sata sukladno toč. XVIII Odluke. Također da djelatnici od 2018. pored slobodnog dana za unutarnju službu u postrojbi ostvaruju novčanu naknadu sukladno izmjenama i dopunama Zakona o službi u OS RH („Narodne novine“ 30/18). Djelatnici 2. SzEI, kojem pripada tužitelj, da svoj rad obavljaju na izdvojenim objektima (radarske postaje, objekti elektroničkog izvidanja i slično) koji se nalaze na izdvojenim lokacijama. Odlukom o izmjenama i dopunama Odluke o rasporedu radnog vremena (Narodne novine 106/2017) izmijenjena je toč XII. Odluke iz 2014. na način da je poseban oblik rada u turnusu(PORT) definiran kao rad u ciklusima sedam kalendarskih dana rada – sedam kalendarskih dana odmora. Nakon provedenog višednevnog rada i boravka na izdvojenim objektima djelatnicima da je omogućeno koristiti višednevni odmor u omjeru 1:1, odnosno jedan dan rada na izdvojenom objektu omogućava jedan slobodni dan. Rad da se organizira na način da djelatnik radi maksimalno 12 sati, a preostalih 12 sati ne može bez dopuštenja nadređenog napustiti objekt, odnosno obavezan je boraviti na izdvojenim objektima te u smislu mjesečnog fonda sati smatra se da radi sedam dana u redovnom radnom vremenu. Kada djelatna vojna osoba radi mjesec dana na spomenuti način da se smatra da ima redoviti mjesečno fond radnih sati. Imajući to u vidu, naknada za dva slobodna dana da je neosnovana jer da je tužitelj radio u posebnom obliku rada u turnusu. Tužitelj da je u kontinuitetu sedam dana radio i sedam dana bio na odmoru pa su mu dani vikenda ulazili u odmor s obzirom na to da i odmor nakon rada u PORT-u čini jedinstvenu cjelinu rada u turnusu. Dakle, tužitelj da nema neiskorištenih slobodnih dana nakon rada u PORT-u iz razloga što se dani vikenda od studenog 2017. (Odluka 106/17) uračunavaju u slobodne dane. Dodatno, od 01. lipnja 2022. djelatnicima koji rade u PORT-u da je omogućena preraspodjela radnog vremena na način da im se odobrava korištenje dodatnih slobodnih dana, te su im svi sati ostvareni ovim oblikom rada kompenzirani slobodnim danima. PORT kao oblik rada da je jedini mogući način organizacije rada u postrojbi po kojoj djelatnici mogu na kraju mjeseca ostvariti mjesečni fond sati (ako bi se subote i nedjelje ne bi računale u slobodne dane tužitelj ne bi ostvario propisanu satnicu od

40 sati tjedno, odnosno 160 sati rada mjesečno). Isto tako, za obavljene druge oblike rada (dežurstvo unutarnje službe) tužitelj je iskoristio slobodne dane, a što je razvidno iz mjesečnih evidencija radno vremena pod oznakom SS (slobodni dani) kolona 10 RO (razlog odsutnosti) te da je i navedena i napomena, odnosno datum dežurstva za koji se koristio slobodni dan. Nadalje ističe da je neosnovano potraživanje tužitelja na ime naknade za 4 sata aktivne pripravnosti po satnici radnog vremena, a koje potraživanje tužitelj opravdava navodeći da mu je "za vrijeme rada u PORT-u, 12 sati rada plaćeno kao dodatak za vojnu službu, da 8 sati (sukladno sudskoj praksi) otpada na odmor, a 4 sata da su ostala neplaćena". Ovakvo tumačenje isplate plaće za vrijeme rada u posebnom obliku rada da je neosnovano i netočno. Naime, tužitelju da je za vrijeme rada u PORT-u sukladno propisima isplaćena: plaća kao da radi u redovnom radnom vremenu, dodatak za vojnu službu u iznosu od 14% sukladno odredbama Pravilnika o dodacima na plaću djelatnih vojnih osoba (NN 33/14...87/19, dalje Pravilnik) te dodatak za otežane uvjete rada od 15 %. Za opisani posebni oblik rada u turnusu, prema stavku 5. t. XII. Odluke djelatnim vojnim osobama da ne pripada pravo na uvećanje plaće, nego da za to ostvaruje pravo na dodatak za vojnu službu u skladu s propisima kojima se uređuje pravo na dodatke djelatnih vojnih osoba, odnosno u skladu s odredbama Pravilnika slijedom čega nema razlike na ime 4 sata (između 12 sati rada i 8 sati odmora). Nadalje, da ne stoje ni navodi tužitelja kako je smjena na izdvojenom objektu formalno završavala u 00:00 sati dok da je u vojarnu u Divuljama dolazio u 17:00 sati te da je u navedenom vremenu proveo u čekanju na dolazak nove smjene, jer oblik rada PORT započinje u 12 sati u četvrtak i završava sljedećeg tjedna u četvrtak u 12 sati, a ne u srijedu u 00:00 sati kako to navodi tužitelj. Naime, sljedeća smjena da dolazi u četvrtak ujutro u 7:00 sati u vojarnu Divulje i organiziranim prijevozom odlazi na izdvojene lokacije najkasnije do 7:45. Kako udaljenost između vojarne u Divuljama i pojedinih izdvojenih objekata nije ista, smjeni da je potrebno 3 do 4 sata vožnje do dolaska na iste. Primopredaja smjene da se vrši u pravilu od 11:00 do 12:00 sati i traje u pravilu najviše sat vremena. Nakon provedenog višednevnog rada i boravka na izdvojenim objektima djelatnicima da je omogućeno koristiti poseban oblika odmora - PT- sedam dana odmora nakon PORT-a što je sukladno toč. XII Odluke. Nadalje, da se od 1. lipnja 2022. djelatnicima koji rade u PORT za rad vikendom, neradnim danima i blagdanima omogućava preraspodjela radnog vremena na način da im se odobrava korištenje dodatnih slobodnih dana za navedeni rad. Unutar evidencija radnog vremena da se cijelo sedmodnevno razdoblje rada u PORT-u evidentira kao dvanaestosatno vrijeme uključujući četvrtak kao prvi dan dolaska na izdvojeni objekt, dok se posljednji dan (sljedeći četvrtak) evidentira kao osmosatno radno vrijeme u kojem se kompenzira vrijeme koje djelatnici provedu na putu pri dolasku od vojarne u Divuljama do izdvojenih objekata i kod odlaska od izdvojenog objekta do vojarne u Divuljama. Rubrika u koloni 12. evidencije radnog vremena (stvarna prisutnost na radu) nastojala je brojčano zadovoljiti vremenski interval navedenog putovanja u trajanju od 3-4 sata. Stoga, temeljem svega navedenog predlaže da sud odbije tužbeni zahtjev te da naloži tužitelju naknadu parničnog troška tuženiku.

3. Podneskom od 23. veljače 2026. tužitelj je, a nakon provedenog financijskog vještačenja, precizirao tužbeni zahtjev na način da traži od tužene na ime nepriznatih prekovremenih sati za razdoblje od 10. ožujka 2018. do 1. lipnja 2022. iznos od 10.095,87 EUR bruto, sve sa zakonskim zateznim kamatama od svakog pojedinog dospelog mjesečnog iznosa pa do isplate, te troškove postupka sa zateznim kamatama od presuđenja do isplate.

4. U podnesku od 19. ožujka 2026. tužena ponovno ističe kako i dalje osporava osnov tužbenog zahtjeva te se protivi i uređenom tužbenom zahtjevu iz tužiteljeva podneska od 23. veljače 2026.

5. Tijekom postupka sud je proveo dokaze pregledom Zahtjeva za mirno rješenje spora od 5. lipnja 2023. (list 5-6 spisa); naloga za korištenje slobodnih dana, evidencije radnog vremena, kartona primanja radnika (list 20-111 spisa); izveden je dokaz saslušanjem tužitelja (list 113-115 spisa), saslušanjem svjedoka Damira Mamića (list 117-120 spisa); financijsko-knjigovodstvenim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku za financije Marijanu Joviću od 24. siječnja 2026 (list 126-128 spisa), pa je sud na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza posebno i svih zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupno provedenog postupka donio odluku kao u izreci iz sljedećih razloga.

6. Neprijeporno je između parničnih stranaka:

- da je tužitelj zaposlen kod Ministarstva obrane Republike Hrvatske, Pistožerne postrojbe, Obavještajne pukovnija, Bojna za elektroničko izviđanje, 2. satnija za EI, Vod za prikupljanje, s mjestom službe Divulje - da je tužitelj u utuženom razdoblju bio raspoređen na rad u izdvojenom objektu uz obvezan smještaj u vojnoj lokaciji neprekidno sedam dana kroz koje razdoblje nije smio napuštati mjesto rada,

- da je rad bio organiziran tako da bi tužitelj 7 dana radio na terenu, a nakon toga 7 dana bio slobodan i da su u tih 7 slobodnih dana bile ubrojene subote i nedjelje, praznici i blagdani,

- da se tužitelj prije pokretanja parničnog postupka obratio tuženoj sa zahtjevom u svezi mirnog rješenja spora, na koji se tužena nije očitovala.

7. Prijeporna je osnovanost i visina tužbenog zahtjeva, odnosno prijeporno je je li tužitelju pripada pravo na naknadu za subotu i nedjelju nakon sedmodnevnog kontinuiranog rada na terenu, a koje dane mu je poslodavac vodio kao slobodne, za razdoblje od 10. ožujka 2018. do 1. lipnja 2022. u zatraženom iznosu od 10.095,87 EUR bruto.

8. Ovaj sud smatra tužbeni zahtjev tužitelja neosnovanim.

9. Predmet spora je zahtjev tužitelja za isplatom iznosa od 10.095,87 EUR na ime naknade za neiskorištene slobodne dane - subote i nedjelje za razdoblje od ožujka 2018. do lipnja 2022.

10. Tužitelj u svom iskazu (list 113-114 spisa) navodi da se njegov rad uistinu odvijao na način da je on bio zaposlen kod Ministarstva obrane RH, Pistožerne postrojbe, Obavještajne pukovnije, Bojne za elektroničko izviđanje, II. satnice za EI, Vod za prikupljanje, sa mjestom službe u Divuljama. Također navodi da je imao terenski rad i to 8 dana terena koji traje od četvrtka do četvrtka. Rad na terenu da se odvija na način da najprije dolazi u Divulje u 7.00 sati ujutro u četvrtak, zatim odlazi službenim vozilom do Slunja te da je u Slunju otprilike u 12:30 ili 13:00, tu se vrši primopredaja smjene, zatim se napravi lista rada – satnica gdje je propisano što su čije obaveze odnosno tko što radi i u kojem vremenu, te da se radi o radu u smjenama i to jedna smjena od 14:00 do 22:00 navečer, druga smjena od 22:00 do 6:00 ujutro i treća smjena od 6:00 do

14:00 sati, s tim da uz sve ovo je imao 4 sata dodatnih aktivnosti koje su se sastojale u čišćenju objekta, održavanju objekta, službenim sastancima, obilasku objekta, Isti ističe da navedena 4 sata dodatnih zaduženja se odvijao nakon obavljanja operativnog rada u spomenutim smjenama, a da se kompletan rad i radno vrijeme na njegovom radnom mjestu odvijao u periodu od 0-24 sata radnog vremena i da on u tom periodu od 0-24 nije smio napuštati radno mjesto. Navodi da je on na ovom mjestu bio u svojstvu voditelja i ukoliko mu i dođe nekakva kontrola on ne može toj kontroli reći da nije u smjeni. Tužitelj u odnosu na slobodne dane navodi da kad radi na spomenutom terenu da tada nema slobodnih dana jer da radi od 0-24 te da ne smije napuštati radno mjesto, te da je nekad na terenu bilo troje a nekad 5 djelatnika. Navodi da je imao slobodne dane samo kad se s terena vrati kući u četvrtak oko 17:00 sati i da tada od petka ima slobodnih 7 dana nakon terena. Navodi da se i nakon završetka smjene kod operativnog rada primjerice trebala izvršiti provjera sigurnosti objekta i osiguranje samog objekta. Tužitelj navodi da za vrijeme spomenutog rada nije dobivao nikakve radne naloge, samo bi ga nazvao nadređeni i rekao mu što treba uraditi, al da je tu zapravo bila riječ o operativnom radu. Tužitelj navodi da su nakon terena bili slobodni do četvrtka i potom da bi drugi petak došli raditi u Divulje i da im je to bilo 8 sati redovnog rada, a da bi netko od kolega morao biti i dežuran i da bi ga dopalo dežurstvo u Divuljama od 7:00 do 19:00 sati, znači 24 sata te bi tako bilo i subotom i nedjeljom. Tužitelj navodi da sve ono što je utužio u ovom postupku da mu u međuvremenu također još uvijek nije plaćeno te da mu je poslodavac za utuženo razdoblje od ožujka 2018. do lipnja 2022. isplaćivao samo redovnu plaću, a ne i prekovremeni rad. Tužitelj napominje da kad bi se vraćali sa terena i dali im slobodne dane, da im je poslodavac subotu i nedjelju računao ne kao neradni dan već kao radni dan. Također tužitelj napominje da 5 dana prije samog terena da bi on i drugi djelatnici bili dežurni u zapovjedništvu postrojbe u Divuljama. Na pitanje suca vezano za činjenicu odmora koliko se on mogao tijekom spomenutog rada aktivno odmarati, isti navodi da je on imao kao voditelj smjene samo 6 sati aktivnog odmora kad bi spavao. Isti navodi da se tih 6 sati odmora odvijalo uglavnom noću. Ističe, da pojasni cijelu situaciju, da bi on odlazio iz Divulja za Slunj gdje bi odradio 12 sati aktivno, a u sljedećih 12 sati do 24 sata da bi on 6 sati imao aktivnog odmora noću u smislu spavanja i 4 sata pripravnosti sa dodatnim aktivnostima, a s obzirom da je bio voditelj morao je još 2 sata utrošiti na pisanje dodatnih izvješća, a da navedena izvješća koja je sastavljao spadaju u operativni rad. Ističe da bi sve skupa dnevno napisao po 8 izvješća, te da mu je za svako izvješće otprilike trebalo vremenski nekih pola sata, te da su kolege slale izvješća za operativni dio posla a on za voditeljski dio posla, a da je to bilo kad nije u smjeni, a kad je bio u smjeni zbog malog broja ljudi da je obavljao i operativni rad pa da je pisao i ta izvješća. Navodi da njegov operativni rad kad je u Slunju na terenu završava u trenutku kad dolazi cijela smjena radi obavljanja primopredaje dužnosti, te da ta njegov operativni rad završava oko 12:30 ili 13:00 sati, te da je on u većini slučajeva vozač službenog vozila, te da samo dolazi do zamjene vozača u službenom vozilu, a vezano za primopredaju smjene, te da on bude vozač na povratku iz Slunja u Divulje. Tužitelj ističe da je razlika između njega i ostalih operativnih djelatnika što on kao voditelj ima nešto više zaduženja od ostalih djelatnika. Isti navodi da se ovo najbolje vidi u zapovjedi vezano za odlazak na teren gdje se navodi što koji djelatnik obavlja. Tužitelj navodi kad se obavi primopredaja smjene da on odlazi za Divulje i da mu do Divulja treba otprilike 4 sata. U Divuljama da vrši razduživanje osobnog naoružanja i opreme i da je tada slobodan do idućeg četvrtka, kad sve počinje ispočetka. Na upit zz tuženika tužitelju da li postoji i mogućnost da isti u slobodno vrijeme obavi i prehranu i sl., isti navodi da uvijek netko od djelatnika ode po ručak ili

večeru i kasnije se ti spremnici vraćaju, te da bi se ovo hranjenje obavljalo za vrijeme operativnog rada, te da su se djelatnici izmjenjivali da uvijek netko radi, netko ide po hranu i da bi se tako mijenjali, a što se tiče tjelovježbe da se ista obavlja sukladno zapovjedi i prema mogućnosti, te da bi u zapovjedi pisalo da se tjelovježba obavlja sukladno mogućnosti. Tužitelj pojašnjava da se tjelovježba nije mogla obavljati tijekom operativnog rada već da je to bilo moguće samo u slobodnom vremenu te ističe da su za vježbu loše mogućnosti te da se radi o improvizaciji tih mogućnosti za obavljanje vježbe. Tužitelj ističe da potražuje prekovremeni neplaćeni rad za odrađene subote i nedjelje i državne blagdane, za dolaske na teren i povratak s terena, te za navedena 4 sata rada izvan operativnog radnog vremena.

11. Svjedok Damir Mamić (list 117-120 spisa) u svom iskazu navodi da je zaposlen na istom radnom mjestu kod tuženika kao i tužitelj, pa da su mu odatle poznate činjenice o kojima svjedoči na današnjem ročištu. Navodi da je djelatna vojna osoba, zaposlen kod Ministarstva obrane RH, Pistožerne postrojbe, Obavještajne pukovnije, Bojne za elektroničko izviđanje, II. satnije za elektroničko izviđanje, Voda za prikupljanje, s mjestom službe u Divuljama. Navodi da im je radno vrijeme u Divuljama kao redovno bilo od 7:00 do 15:00 sati. Navodi da kad je tužitelj bio na terenu da je radio i noću, subotom, nedjeljom, u smjenama, na blagdane i neradne dane. Ističe da se terenski rad tužitelja odvijao od četvrtka do četvrtka, 7 dana, a da bi terenski rad bio jedan ili dva puta mjesečno, kako ih dopadne, te ističe da se u tih 7 dana rada na terenu radilo od 0-24 sata na terenu. Nadalje, kad bi se sa terena vratili kući da bi petak, subota, nedjelja, ponedjeljak, utorak i srijeda bili slobodni radni dani, te bi se u petak morali javiti u Divulje u bazu za rad u redovnom radnom vremenu, i da bi radili u redovnom radnom vremenu petak, ponedjeljak, utorak i srijedu, a subota i nedjelja bi bili neradni osim ako su bili dežurni u te dane, te bi ponovno u četvrtak krenuo terenski rad. U odnosu na činjenicu na što su se odnosila 4 sata aktivne pripravnosti, svjedok navodi da je to bilo vrijeme koje su provodili za vrijeme terenskom rada u izdvojenom objektu budući su tada imali 12 sata rada na terenu, 8 sati odmora i 4 sata unutar kojih ih je voditelj raspoređivao na različite poslove, neki bi kosili travu, neki bi vršili obilazak samog objekta, a nekad bi se trebalo priskočiti i drugom kolegi u tom vremenu za obavljanje određenih poslova. Također navodi da kad su imali slobodne dane nakon terena da im je poslodavac u te slobodne dane uračunavao i subote i nedjelje i praznike. Svjedok navodi da mu od ovoga što je navedeno, a što tužitelj traži, da ništa nije plaćeno, a na upit zz tuženika svjedoku da li su mu plaćena dežurstva u Divuljama, isti odgovara da su im dežurstva u Divuljama plaćena, ali da oni to ni ne tuže. Svjedok navodi da nisu vjerodostojni podaci koji su navedeni u evidenciji rada te da voditelj organizira rad na terenu na izdvojenom objektu i da on bilježi onako kako je i navedeno 12 sati rada, eventualno 8 sati odmora i 4 sata pripravnosti, ali da poslodavac obično upisuje u evidencije sati samo osmosatno radno vrijeme, a da radnici gotovo uvijek prebacuju mjesečni fond sati vezano za rad. Navodi da se koliko tužitelj radi kao i čitava dinamika rada vidi najbolje iz pisane zapovijedi pri odlasku na teren, jer se tu vidi gdje je tko raspoređen, a sati da se pišu na mjesečnoj evidenciji rada koju ispunjava voditelj na terenu, ali da takva evidencija ne odgovara stanju koje je stavljeno u službenu evidenciju. Navodi da u toj zapovjedi piše: na koji objekt je netko poslan, koji voditelj je na tom objektu, od kada do kada se radi, piše se da li su to bile subote, nedjelje ili praznici, te da se objekt prilikom rada na terenu ne smije napuštati u periodu od 24 sata i to u tom periodu rada na terenu u trajanju od tjedan dana. Svjedok nadalje navodi na upit pun. tužitelja da opiše dolazak na teren i odlazak sa terena nazad u Divulje, svjedok navodi da on u četvrtak u 7:00 sati kreće sa Divulja na teren, i da postoje tri

točke rada na terenu od kojih je jedna Slunj, jedna Rota i jedna Molunat, te da oni dolaze u zavisnosti na koju točku rada na terenu idu negdje između 12:00 i 13:00 sati i da se tamo kad dođu vrši smjena, te ona j tko dolazi u smjenu preuzima rad, te ostaje raditi na terenu 7 dana, sve do sljedećeg četvrtka kad on taj četvrtak stoji na terenu i radi sve dok ne dođe sljedeća smjena koja će preuzeti rad na terenu, a ta smjena da dolazi također između 12:00 i 13:00 sati dok on koji odlazi iz smjene za Divulje da dolazi u Divulje negdje od 16:30 do 18:00 sati, te pri dolasku u Divulje da razdužuje naoružanje te ide kući, te je kući negdje oko 19:00 sati. Svjedok navodi da im se taj povratak s terena do Divulja u evidencijama rada piše kao rad u redovnom radnom vremenu, a da se zapravo radi o radu na terenu. Svjedok navodi da se taj zadnji četvrtak kad se trebaju natrag vraćati s terena u Divulje, kao i petak, subota, nedjelja, ponedjeljak, utorak i srijeda kod poslodavca vode kao poseban oblik rada kao rad u portu te da mu se taj zadnji dan terena vodi kao redovno vrijeme rada od 7:00 do 15:00, a da se zapravo radi o radu taj dan cijeli dan jer da onaj tko radi radi prvu smjenu i čeka sljedeću smjenu da preuzme rad na terenu, te da ta osoba radi do trenutka sve dok ne dođe smjena, te onda da kreće put natrag u Divulje. Ističe da bi se rad u portu trebalo računati od 7:00 sati jer da njemu tada kreće teren.

12. Iz nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka Marijana Jovića od 24. siječnja 2026. proizlazi da je na osnovu podataka (dokumentacije) u spisu i izvršenog obračuna mišljenja kako bi u periodu obračuna plaća od 30. ožujka 2018. do 1. lipnja 2022. tuženik tužitelju za nepriznate prekovremene sate bio dužan isplatiti naknadu plaće u ukupnom bruto iznosu od 10.095,87 EUR, a koji iznos da je prikazan po mjesecima i iznosima u tablici br. 1, stupcu broj 17 izrađenog vještva.

13. Tuženik je u podnesku od 19.03.2026. (list 136-137) istakao da se osporava osnova tužbenog zahtjeva na temelju koje tužitelj potražuje naknadu za neiskorištene slobodne dane subote i nedjelje jer da tužitelj u kontinuitetu sedam dana radi i sedam dana odmara, pa dani vikenda koji mu ulaze u odmor, nakon rada u PORT-u, da čini jedinstvenu cjelinu rada u turnusu, slijedom čega da mu ne pripada naknada za dva neiskorištena slobodna dana. Ističe da je navedeno u skladu sa shvaćanjem VSRH zauzetim u presudi Rev-200/2025 od 03. rujna 2025. gdje da se navodi u toč. 25. obrazloženja: „Polazeći od toga da se u konkretnom slučaju radi o radu koji je obavljan na izdvojenom objektu i izoliranoj lokaciji i za koji su propisani naprijed navedeni dodaci na plaću, koji se ostvaruju samo i isključivo za takav rad, to za takav rad vrijedi i poseban režim korištenja slobodnih dana, koji se ne može sagledati samo kroz odredbe o redovnom radnom vremenu u smislu odredbi Odluke/14 kojom da je propisano radno vrijeme u trajanju od 40 sati tjedno raspoređeno na pet dana, od ponedjeljka do petka od 8,00 do 16,00 sati. Stoga, činjenica da u redovnom radu na stalnom radnom mjestu subota i nedjelja ne spadaju u radne dane ne znači da u obliku rada na izdvojenom objektu kada djelatna vojna osoba nakon 7 dana rada u kontinuitetu koristi 7 dana odmora u kontinuitetu ima pravo na naknadu za subote i nedjelje koji su bilježeni kao slobodni dani. Ovo stoga, jer da je rečeno da za takav oblik rada djelatna vojna osoba prima i posebne dodatke na plaću te joj za obavljeni rad na izdvojenom objektu na kojem je provela kontinuirano 7 dana pripada i 7 dana odmora, a u koje dane su uključene i subote i nedjelje, odnosno za onoliko dana koliko je proveo na radu na izdvojenom objektu da mu isto toliko pripada slobodnih dana neovisno o tome što u te dane padaju subote i nedjelje.“ Također, presudom VSRH Rev-363/2025 od 21. siječnja 2026. da je potvrđeno da djelatnim vojnim osobama ne pripada naknada za subotu i nedjelje odnosno kako se u toč 19. presude navodi

„...istima za 7 dana koliko su proveli u kontinuitetu na radu na izdvojenom *objektu* pripada isto toliko slobodnih dana u kontinuitetu neovisno o tome što u te dane padaju subote i nedjelje.“ Nadalje, da je pogrešno i obračunata naknada koja bi tužitelju pripadala za dva slobodna dana. Naime, da je vještak sačinio izračun na način da je obračunao 8 sati prekovremeno za svaki slobodni dan što da je u potpunosti pogrešno jer da se tu zasigurno ne radi o prekovremenom radu već da bi se jedino naknada mogla obračunati kao prosječna cijena sata rada ostvarena u tekućem mjesecu umnožena s 8 sati rada. Također, sukladno čl. 155. Zakona o službi u oružanim snagama RH i toč. IV. Odluke o rasporedu radnog vremena djelatnim vojnim osobama da ne pripada pravo na uvećanje plaće za prekovremeni rad već ostvaruju dodatke na plaću. Osim toga, da tužitelj u podnesku od 28. prosinca 2025. nije predložio da se obračun sastavi na način da se slobodni dani obračunaju kao 8 sati prekovremenog rada već da je tužitelj samo naveo da se obračuna naknada za slobodne dane. Također, iz spomenutog podneska, da tužitelj navodi sudsku praksu gdje da je vještak obračunao kako tužitelju pripada iznos od 19.738,00 kn bruto, dok da je vještak u ovom predmetu obračunao skoro 4 puta višu naknadu. Zaključno tuženik ističe da s obzirom na dostavljene presude Vrhovnog suda Republike Hrvatske da je tužbeni zahtjev očigledno neosnovan pa da ga treba odbiti.

14. Navodi iz podneska tuženika od 19.03.2026. godine u cijelosti su osnovani i u pogledu osnove potraživanja i u pogledu prigovora na nalaz i mišljenje vještaka Jović.

15. U utuženom razdoblju od ožujka 2018. do lipnja 2022. u odnosu na pitanje koje se odnosi na pravo na naknadu za neiskorištene slobodne dane uključujući subote i nedjelje, primjenjivao se Zakon o službi u oružanim snagama Republike Hrvatske (Narodne novine broj 73/13, 75/15, 50/19; dalje: ZSOSRH/13), koji je stupio na snagu 26. lipnja 2013. i Odluka o rasporedu radnog vremena (Narodne novine br. 66/14; dalje: Odluka/14) koja je stupila na snagu 1. lipnja 2014. te Pravilnik o dodatcima na plaću djelatnih vojnih osoba (Narodne novine br. 33/14, 41/14, 53/14, 114/14 i 72/15; dalje: Pravilnik/14), koji je bio na snazi od 1. travnja 2014.

15. U Glavi II. Odluke/14 propisano je redovno radno vrijeme (čl. V. do XII.), a u glavi III. radno vrijeme prema posebnom rasporedu (čl. XIII. do XX.).

15.1. Prema Odluci/14 redovno radno vrijeme je utvrđeno u trajanju od 40 sati tjedno raspoređeno na pet dana, u pravilu od ponedjeljka do petka od 8.00 do 16.00 sati, uz iznimke kada pojedini zapovjednici imaju (uz određene pretpostavke) odrediti drugačije (čl. V. Odluke). U slučaju potrebe za radom koji je dulji od redovnog radnog vremena, s propisanim maksimalnim trajanjem takvog rada, redovno radno vrijeme će se preraspodijeliti prema odredbama čl. VII. i čl. VI. Odluke. U slučaju kada se steknu okolnosti koje su osnova za obavljanje prekovremenog rada, pa se zbog tih okolnosti zadaća ne može izvršiti, zapovjednik propisane razine može odrediti radno vrijeme prema posebnom rasporedu (čl. VII. st. 4. Odluke).

15.2. Rad u redovnom radnom vremenu može biti rad u smjenama i rad u turnusu (čl. IX. St.1. Odluke/14), s time da rad u turnusu postoji i kao posebna inačica koju Odluka definira kao „poseban oblik rada u turnusu“ (čl. XII. st. 1. Odluke/14).

15.3. Odredba čl. XII. Odluke/14 glasi: (1) Poseban oblik rada u turnusu je višednevni kontinuirani rad i boravak na izdvojenim objektima (radarske postaje, objekti

elektroničkog izviđanja i slično) te na izoliranim lokacijama. (2) Poseban oblik rada iz stavka 1. ove točke je rad djelatnih vojnih osoba u ciklusima sedam dana rada - sedam dana odmora. (3) Za vrijeme prvoga ciklusa iz stavka 2. ove točke smatra se da djelatna vojna osoba radi najviše 12 sati dnevno, a preostalih 12 sati djelatna vojna osoba ne može bez dopuštenja nadređenoga napustiti mjesto rada ili drugo mjesto koje je nadređeni odredio odnosno obvezna je boraviti na izdvojenim objektima iz stavka 1. ove točke te se u smislu mjesečnog fonda sati smatra da radi sedam dana u redovnom radnom vremenu. (4) Kada djelatna vojna osoba radi mjesec dana u turnusu u skladu s ovom točkom, smatra se da ima redoviti mjesečni fond radnih sati utvrđen u skladu s točkom V. ove Odluke. (5) Za rad u turnusu iz stavka 1. ove točke djelatnim vojnim osobama ne pripada pravo na uvećanje plaće, nego za to ostvaruju pravo na dodatak za vojnu službu u skladu s propisima kojima se uređuje pravo na dodatke na plaću djelatnih vojnih osoba.

16. Pravilnik/14 u čl.3. st.1. propisuje da su dodatci na plaću dodatci koje ostvaruju djelatne vojne osobe za posebne uvjete vojne službe te za deficitarna zvanja i struke. U Glavi II. Pravilnika/14 propisani su dodaci za posebne uvjete vojne službe koji se dijele na dodatak za vojnu službu i dodatak za otežane uvjete rada.

16.1. U čl. 6. Pravilnika/14 propisano da dodatak za vojnu službu ostvaruju sve osobe raspoređene na dužnosti djelatne vojne osobe te su propisani iznosi dodatka za pojedinu vojnu službu, koji djelatna vojna osoba može ostvariti s tim da ima pravo samo na jednu stopu dodatka za vojnu službu.

16.2. Prema čl. 7. Pravilnika/14 dodatak za otežane uvjete rada ostvaruju djelatne vojne osobe raspoređene na sljedećim dužnostima: 1. letačkim, 2. roniteljskim, 3. padobranskim, 4. plovidbenim 5. pirotehničkim, 6. u specijalnim i zaštitnim postrojbama, 7. vojnopolicijskim, 8. štetnima za zdravlje, 9. zrakoplovno-tehničkog održavanja, opsluživanja i potpore letenja, s tim da djelatna vojna osoba može ostvariti pravo samo na jedan, najpovoljniji dodatak.

17. Dakle, iz gore citiranih odredbi proizlazi da za oblik rada koji je tužitelj obavljao na izdvojenom objektu kontinuirano po 7 dana po 24 sata, nakon tako odrađenih sedam dana pripada proporcionalni odmor u omjeru 1:1, odnosno za sedam dana rada u kontinuitetu sedam dana odmora, također u kontinuitetu.

18. U konkretnom slučaju radi se o radu koji je obavljan na izdvojenom objektu i izoliranoj lokaciji i za koji su propisani naprijed navedeni dodatci na plaću, koji se ostvaruju samo i isključivo za takav rad, to za takav rad vrijedi i poseban režim korištenja slobodnih dana, koji se ne može sagledati samo kroz odredbe o redovnom radnom vremenu u smislu odredbi točke V. Odluke/14, kojima je propisano radno vrijeme u trajanju od 40 sati tjedno raspoređeno na pet dana, od ponedjeljka do petka od 07.00 do 15.00 sati.

19. Činjenica da u redovnom radnom vremenu subota i nedjelja ne spadaju u radne dane to ne znači da u obliku rada na izdvojenom objektu kada djelatna vojna osoba nakon 7 dana rada u kontinuitetu koristi 7 dana odmora u kontinuitetu ima pravo na naknadu za subote i nedjelje koji su bilježeni kao slobodni dani, jer za takav oblik rada djelatna vojna osoba prima i posebne dodatke na plaću te joj za obavljeni rad na izdvojenom objektu na kojem je provela kontinuirano 7 dana pripada kontinuirano i 7

dana odmora u koje dane su uključene i subote i nedjelje, odnosno za onoliko dana koliko je proveo na radu na izdvojenom objektu isto toliko mu pripada slobodnih dana neovisno o tomu što u te dane ulaze subote i nedjelje, jer odmor nakon višednevnog boravka na radnom mjestu u trajanju od 7 dana, odnosno posebnog oblika rada u turnusu (PORT) čini jedinstvenu cjelinu rada u turnusu .

20. S obzirom na gore navedeno, djelatnim vojnim osobama pa tako i tužitelju, koji radi u posebnom obliku rada u turnusu u ciklusima 7 dana rada – 7 dana odmora, u koji su uključene subote i nedjelje, za 7 dana koliko je proveo u kontinuitetu na radu na izdvojenom objektu pripada isto toliko slobodnih dana u kontinuitetu bez obzira na činjenicu da u te dane padaju subote i nedjelje (tako je stajalište i Vrhovnog suda Republike Hrvatske u presudi pod broj Rev-200/2025-2 od 3. 9. 2025. i pod br. Rev-363/2025-2 od 21. 1. 2026.).

21. Imajući u vidu prednje, valjalo je tužbeni zahtjev odbiti u cijelosti i odlučiti kao u točki I izreke presude.

22. Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbi čl. 154. st.1. i čl. 166. st.2. Zakona o parničnom postupku (53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 28/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23; dalje: ZPP) pa je tuženici, koja je u cijelosti uspjela u postupku, dosuđen trošak u skladu s Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" br. 142/12, 103/14, 118/14, 107/15, 37/22, 126/22, 138/23; dalje Tarifa), VPS i priloženom popisu troška, i to: za sastav odgovora na tužbu od 09.05.2024. 100 bodova; za pristup na ročišta od 09.10.2024., 04.02.2025., 13.05.2025., 27.03. 2026. i 15.09.2026. po 100 bodova; za sastav podneska od 18.03.2026. 100 bodova, što ukupno iznosi 700 bodova, te što pomnoženo s vrijednošću boda od 2,00 eura iznosi 1.400,00 eura, kako je odlučeno pod toč. II/ izreke presude.

U Splitu, 25. rujna 2026.

Sudac  
Eneja Stejskal Kanazir

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude dopuštena je žalba nadležnom županijskom sudu. Žalba se podnosi putem ovog suda, u tri primjerka, u roku od 15 dana od dana dostave prijepisa ove presude.

Dna:

-pun. tužitelja  
-zz tužene

Broj zapisa: **9-3088d-b36c6**

Kontrolni broj: **07f9c-65eb3-8b3a2**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>



unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.